

Sygn. akt: III U 456/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2015 r. w O.

sprawy z odwołania S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.05.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. G. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.06.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 456/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił S. G. prawa do emerytury.

S. G. wniósł odwołanie od tej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że S. G. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 04.05.2015r. S. G. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że S. G. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

Organ rentowy zaliczył odwołującemu się z tytułu pracy w szczególnych warunkach okres 14 lat i 10 dni.

S. G. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach. W toku postępowania odwołujący wykazywał, że dodatkowo pracował w szczególnych warunkach w Zakładzie (...) w P. w okresach od dnia 15.02.1977r. do dnia 30.04.1980r. i od dnia 30.06.1986r. do dnia 30.04.1993r.

Sąd oceniał charakter pracy odwołującego w tych okresach na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych oraz zeznań świadków J. A. (k.47v-48), A. G. (k.48), W. K. (k.48), S. P. (k.48-48v), E. T. (k.48v), R. T. (k.48v) i K. Ż. (k.48v) oraz na podstawie zeznań odwołującego złożonych w charakterze strony (k.48v-49) i dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych.

W oparciu o zeznania świadków A. G., S. P., E. T., R. T. i K. Ż. Sąd ustalił, że w okresie od dnia 15.02.1977r. do dnia 30.04.1980r. S. G. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł wówczas S., którym przewoził produkty wytwarzane przez Zakład (...) w P.. Były to zrebki i tarcica. Odwołujący rozwoził je po terenie do odbiorców. Zakład dysponował tylko jednym samochodem przystosowanym do przewozu tego towaru, a odwołujący był jego kierowcą. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd dał wiarę tym świadkom. Są to osoby, które także pracowały w tym okresie w Zakładzie (...) w P.. Nadto ich zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych odwołującego, gdzie określany był jako kierowca. Z prawa jazdy wynika, że uprawnienia kat.C odwołujący posiadał od dnia 03.08.1973r. (k.46). Zatem w spornym okresie miał uprawnienia do kierowania S..

Jest to praca wyszczególniona w wykazie A, dziale VIII, poz.2 powoływanego na wstępie rozporządzenia. Okres ten wynosi 3 lata, 2 miesiące i 14 dni.

Wobec powyższego jest to okres wystarczający do uzyskania prawa do emerytury. Po dodaniu okresu uznanego przez ZUS w rozmiarze 14 lat i 10 dni, odwołujący wykazał, że na dzień 01.01.1999r. zgromadził **17 lat, 2 miesiące i 24 dni**.

Z tych względów, kierując się względami ekonomiki procesowej, Sąd nie badał, czy w okresie od dnia 30.06.1986r. do dnia 30.04.1993r. S. G. także pracował w szczególnych warunkach. W tym okresie odwołujący od dnia 01.07.1986r.

do dnia 31.12.1987r. i od dnia 01.01.1989r. do dnia 30.04.1993r. pracował jako operator ładowarek (...) i (...). Wynika to z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych oraz z zeznań świadków J. A., A. G., W. K., S. P., E. T., R. T. i K. Ż.. Świadczenie i odwołujący wskazywali, że były to ciężkie maszyny budowlano-drogowe, przystosowane do przewozu drewna.

Sąd dał świadkom wiarę co do charakteru pracy odwołującego, gdyż znajdują one potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych. Jednak aby zakwalifikować tę pracę do wykonywanej w szczególnych warunkach, konieczne byłoby zdaniem Sądu zasięgnięcie opinii biegłego z zakresu BHP celem ustalenia, czy były to ciężkie maszyny drogowe. Ponieważ jednak odwołujący wykazał już ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach w innych okresach, zatem Sąd pominął przy ocenie ten okres, uznając, że bezcelowe jest przedłużanie postępowania w takiej sytuacji.

Z tych względów Sąd uznał, że S. G. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 01.06.2015r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, albowiem tego dnia odwołujący ukończył 60 lat.

Sąd oczywiście wziął pod uwagę, że zaskarżona decyzja została wydana przed datą przyznania prawa do emerytury. Jednak Sąd zastosował art.316 kpc, zgodnie z którym Sąd orzeka, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w dacie zamknięcia rozprawy. Na tę datę odwołujący ukończył 60 lat, zatem spełnione zostały wszystkie przesłanki do przyznania mu emerytury.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 kpc**.

Stosownie do treści art.118 ust.1a w/w ustawy Sąd zobligowany był orzec, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności do przyznania prawa do emerytury odwołującemu. Sąd uznał, że ZUS takiej odpowiedzialności nie ponosi. Organ rentowy ocenia prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie treści świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W niniejszej sprawie odwołujący nie złożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Dopiero postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem wykazało, że w spornym okresie S. G. pracował w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury stosownie do treści **art.118 ust.1a** w/w ustawy.